

Arrest

nr. 90 575 van 26 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 7 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DOUTREPONT, die loco advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 13 maart 2012 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.”

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker wijst op de mogelijkheid, niet de verplichting, die verweerder heeft om ingevolge het bepaalde in artikel 57/10 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet) de erkenning van het statuut van vluchteling of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren aan de asielzoeker die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum. Voornoemd artikel spreekt zich niet uit over een tweede gehoor; het spreekt volgens verzoeker voor zich dat aan de niet verschijning op een tweede gehoor totaal anders moet beschouwd worden aangezien de asielzoeker in dergelijk geval zijn problemen reeds heeft uiteengezet.

Verzoeker werd reeds gehoord door verweerder en er werd geen toespeling gemaakt op de mogelijkheid van de heroproeping voor een tweede gehoor. Verzoeker verwachtte zich niet aan een tweede gehoor.

Verzoeker heeft geen kennis gekregen van een tweede oproeping. Verweerder ontving de aangetekende zending terug met de melding 'niet afgehaald', hetgeen aantoont dat verzoeker de oproeping niet heeft ontvangen.

Verzoeker voert aan dat verweerder reeds op de hoogte was van de redenen voor zijn vlucht en stelt de vraag wat zijn belang zou zijn geweest niet op te dagen op dit tweede verhoor. Het CGVS had voldoende elementen om te beslissen; verzoeker verwijst naar de interviews die hij reeds aflegde op DVZ en het CGVS.

Verzoeker betoogt dat het aan de Raad is om in het kader van haar bevoegdheid in volle rechtsmacht de vrees voor vervolging te onderzoeken.

Verzoeker voert argumentatie teneinde in hoofdorde de status van vluchteling te bekomen, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door verweerder met aangetekende zending van 21 februari 2012 werd opgeroepen op de door hem gekozen woonplaats: "*Chausée de Mons 62; 1070 Brussel (Anderlecht)*" (administratief dossier, stuk 6; verklaring betreffende woonstkeuze van 26 januari 2012 (gehoor CGVS, voorafgaande vraag); stuk 5, verklaring woonstkeuze 12 december 2011). De aangetekende zending keerde terug naar verweerder met de melding "*niet afgehaald*" (administratief dossier, stuk 6).

Deze oproeping voor het voorziene gehoor op 13 maart 2012 werd ook per fax verstuurd aan verzoekers raadsman (*ibid.*).

Waar verzoeker opwerpt dat het niet verschijnen voor een tweede gehoor totaal anders moet beschouwd worden wijst verweerder er terecht op dat de commissaris-generaal een discretionaire bevoegdheid heeft om een tweede gehoor te organiseren indien hij dit nodig acht om nadere inlichtingen te verwerven die kunnen leiden tot het beoordelen van de asielaanvraag.

Inzake verzoekers verweer dat de 'Protection Officer' tijdens het gehoor op 26 januari 2012 geen toespeling heeft gemaakt op de mogelijkheid van een oproeping van verzoeker voor een tweede gehoor dient te worden vastgesteld dat geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties verplicht de vreemdeling tijdens een gehoor op de hoogte te stellen van het feit dat hij nogmaals zal opgeroepen worden voor een volgend gehoor op het CGVS.

Aangezien verzoeker zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, heeft de commissaris-generaal op grond van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet correct besloten tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit het

administratief dossier blijkt dat een bericht van aangetekende zending werd achtergelaten op 23 februari 2012, maar dat verzoeker deze zending nooit heeft afgehaald (administratief dossier, stuk 6). Verzoeker brengt geen overtuigende verklaring aan voor het feit dat hij de aangetekende zending nooit heeft afgehaald en toont bijgevolg niet aan dat dit buiten zijn wil gebeurde en onmogelijk kon worden voorzien of vermeden zodat een overmachtssituatie evenmin aanvaard kan worden.

Uit het niet reageren op een oproeping zonder hiertoe enige overmacht aan te tonen, dient te worden besloten dat verzoeker blijk gaf van een desinteresse in de gevoerde asielpcedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet. Na de vaststelling van de correcte toepassing van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet dient niet op de inhoudelijke elementen van de asielaanvraag te worden ingegaan (RvS 7 mei 2008, nr. 2690 (c)).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS